

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Латюка Петра Яковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 22 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
1 квітня 2020 року
№ 5-уп(II)/2020

Справа № 3-58/2019(1264/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Головатого Сергія Петровича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Латюка Петра Яковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 22 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Латюк П.Я. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення статті 22 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), якими передбачено:

„Стаття 22. Відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди

1. Особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування.

2. Збитками є:

1) втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки);

2) доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода).

3. Збитки відшкодовуються у повному обсязі, якщо договором або законом не передбачено відшкодування у меншому або більшому розмірі.

Якщо особа, яка порушила право, одержала у зв'язку з цим доходи, то розмір упущеної вигоди, що має відшкодовуватися особі, право якої порушено, не може бути меншим від доходів, одержаних особою, яка порушила право.

4. На вимогу особи, якій завдано шкоди, та відповідно до обставин справи майнова шкода може бути відшкодована і в інший спосіб, зокрема, шкода, завдана майну, може відшкодовуватися в натурі (передання речі того ж роду та тієї ж якості, поладження пошкодженої речі тощо)“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що в оспорюваних положеннях Кодексу не визначено поняття „шкода“, а «норма виписана так, що не є зрозумілим, як поєднуються чи різняться ці два поняття „збитки“ та „шкода“», крім того, поняття „збитки“ передбачає й упущену вигоду, під якою розуміють доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушено. На думку Латюка П.Я., „суди при вирішенні спорів, пов'язаних із заподіянням шкоди законами, що визнані неконституційними, послуговуються положеннями статті 22 ЦК України, при чому трактують їх по різному“.

Автор клопотання просить перевірити оспорювані положення Кодексу на відповідність частині другій статті 3, статті 8, частині першій статті 64, частині третій статті 152 Конституції України.

2. Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 5 березня 2019 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. Під час розгляду справи Другий сенат Конституційного Суду України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає закриттю з огляду на таке.

Верховний Суд у постанові від 21 листопада 2018 року, що є остаточним судовим рішенням у справі Латюка П.Я., застосувавши положення частини третьої статті 152 Конституції України та статті 22 Кодексу, дійшов висновку, „що недоотриманий позивачем розмір заробітної плати та компенсація за несвоєчасну виплату заробітної плати, не може вважатися збитками у розумінні статті 22 ЦК України“, на підставі чого залишив у силі рішення суду першої інстанції, яким було відмовлено у задоволенні позову Латюку П.Я.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019).

Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 62 цього закону.

Неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі, є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 32, 36, 55, 56, 62, 63, 65, 67, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

У х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Латюка Петра Яковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 22 Цивільного кодексу України на підставі пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**